

برای ایران رجمشپادشاه سرخواران پشرو

padeshahi1339@hotmail.com

A.O.P.R. For Iran, Postfach 740163, 60570 Frankfurt, Germany

پهلوی

یک نام

یک صدا

پیکار آگاهانه: ضرورت خرد، تجربه و غافلگیری در جنبشهای رهایی بخش

جاوید شاه

پاینده ایران

چو ایران نباشد تن من ستمنا

جنبشهای رهایی بخش در برابر حکومت های سرکوبگر، همواره بر دو ستون اصلی استوار بوده اند: شجاعت مردم و خرد سازمان دهندگان. در ایران امروز نیز صف آرای در برابر ساختاری که دهه هاست با خشونت، ارعاب و سرکوب زیسته، نیازمند همین دو عنصر بنیادین است. شجاعت مردم در خیابانها به روشنی دیده می شود؛ اما پایداری جنبش، نیازمند آن است که این شجاعت با تجربه، تحلیل و مدیریت عامل همراه شود. در این نوشته، هدف نه آموزش روش های عملی درگیری، بلکه بررسی دانش مبارزاتی و الگوهای جهانی مقاومت است؛ دانشی که می تواند به رهبران میدانی و بدنه جنبش کمک کند تا مسیر را با کمترین هزینه و بیشترین اثر طی کنند. حکومت های اقتدارگرا در سراسر جهان، از شیلی پینوشه تا آفریقای جنوبی آپارتاید، از اروپای شرقی تا میانمار، همواره کوشیده اند با ایجاد "ترس ساختاری" مردم را از کنش جمعی بازدارند. اما تجربه نشان داده است: ترس تنها تا زمانی کار می کند که مردم پراکنده باشند. وقتی جمعیت به آستانه جسارت جمعی می رسد، ترس فرو می ریزد.

در ایران نیز همین نقطه تاریخی رخ داده است: جامعه از "ترس" عبور کرده و این ابزار کلاسیک سرکوب، کارایی گذشته را ندارد. با این حال، عبور از ترس به معنای بی احتیاطی نیست. جنبش های موفق جهان نشان داده اند که شجاعت بدون محاسبه، به سرعت به فرسایش می انجامد.

نقش رهبران میدانی: شجاعت سنجیده

در همه جنبش های بزرگ (از انقلاب مخملی چکسلواکی تا انقلاب تونس) رهبران میدانی نقشی تعیین کننده داشته اند. این رهبران نه فرماندهان نظامی، بلکه هماهنگ کنندگان خردمند بوده اند؛ کسانی که از هیجان لحظه ای فاصله می گیرند، خطر را می سنجند، مسیر را برای دیگران روشن می کنند، و مهمتر از همه، خود را جایگزین ناپذیر نمی دانند.

در ایران نیز چنین نقشی حیاتی است. هر گام باید سنجیده باشد تا خطر دستگیری ها، نفوذ، یا ضربه های ناگهانی به حداقل برسد. جنبش های موفق جهان نشان داده اند که پایداری مهمتر از پیروزی های لحظه ای است.

غافلگیری: ابزاری که هم دشمن دارد و هم مردم. حکومت های سرکوبگر معمولاً از عنصر غافلگیری برای ضربه زدن به فعالان استفاده می کنند: بازداشت های ناگهانی، حمله های شبانه، قطع ارتباطات، یا تغییر تاکتیک های امنیتی. اما تجربه جهانی نشان می دهد که غافلگیری می تواند در خدمت مردم نیز قرار گیرد، نه به معنای خشونت، بلکه در قالب: تغییر ناگهانی محل تجمع، تغییر زمان بندی کنش ها، ایجاد شبکه های غیرمتمرکز، و مهمتر از همه، پرهیز از الگوهای تکراری. جنبش "چتر" هنگ کنگ نمونه برجسته ای است؛ رهنمود "مانند آب باش"، شعاری که به معنای انعطاف، سرعت، و پرهیز از پیش بینی پذیری بود.

باید به این نکته توجه داشته باشیم؛ هیچ جنبشی بدون شکست های کوچک پیش نمی رود. اما تفاوت جنبش های پیروز با شکست خورده در این است که: شکست را "پایان" نمی بینند، بلکه آن را "اطلاعات" و کسب شناخت از مبارزه می دانند. در لهستان دهه ۸۰، جنبش "همبستگی" بارها سرکوب شد، اما هر بار با تحلیل دقیق اشتباهات، ساختار خود را مقاومتر کرد.

در ایران نیز هر تجربه تلخ (از دستگیری تا پراکندگی جمعیت) می تواند به دانشی تبدیل شود که نسل بعدی کنشگران را توانمندتر کند. **شناخت ضعف های دشمن: کلید تقویت روحیه جمعی؛** در هر رویارویی، لحظه هایی وجود دارند که ضعف ساختار سرکوب آشکار می شود: بی نظمی نیروها، ناهماهنگی فرماندهی، واکنش های عصبی، یا عقب نشینی های ناگهانی.

جنبش های جهانی نشان داده اند که: برجسته کردن این ضعف ها، بازتاب دادن آنها در میان مردم و تبدیل شان به روایت های امیدبخش می تواند روحیه جمعی را به طرز چشمگیری تقویت کند.

جنبش "هر چقدر هم ناچیز" در آفریقای جنوبی، از آن به عنوان "نشانه فرو ریختن مشروعیت" استفاده می کرد. در ایران امروز نیز چنین لحظاتی می توانند به موتور امید بدل شوند.

جنبش های رهایی بخش جهان یک درس مشترک دارند: شجاعت لازم است، اما کافی نیست. خرد، تجربه، تحلیل و انعطاف پذیری است که جنبش را به پیروزی می رساند. در ایران امروز، مردم از سد ترس گذشته اند؛ اما برای رسیدن به پیروزی، باید: هر گام سنجیده باشد، هر تجربه در میدان نبرد به دانش تبدیل شود، هر ضعف دشمن به فرصت بدل گردد، و هر پیشاهنگ رزمنده میدانی، مسئولانه و آگاهانه عمل کند. این راه، روش پیکار آگاهانه است؛ پیکاری که نه بر هیجان، بلکه بر بلوغ جمعی استوار است.

پیروز باد انقلاب ملی-دمکراتیک ملت ایران به رهبری شاهزاده رضا پهلوی!

www.9aban.com @padeshahi.khahan.pishro1, @padeshahi.khahan.pishro

برقرار باد سامانه شاهنشاهی ایران! در بازپخش این فراخوان بکوشید!

هر آنچه که در این فراخوان چاپ می شود، دیدگاههای شخصی نویسندگان و یا گردانندگان آن است و ابدا هیچ مسئولیتی متوجه شهیار میهن، شاهزاده رضا پهلوی و دیگر جریانهای سیاسی هوادار سامانه پادشاهی نیست!